

DE REIZIGER EN DE
ALLEENSTAANDE
MOEDER

ANGST VOOR SEKS & DRUGS

We kennen Hadassah de Boer en Humberto Tan allebei van televisie. Zij presenteert culturele programma's. Hij is te zien in sportprogramma's en RTL-Boulevard. Hadassah en Humberto over het ouderschap, continenten van plastic zakjes in de oceaan, laksheid, het gehecht zijn aan materie én over het belang van onafhankelijk denken: "Leer jezelf redden!"

Tekst: Esther Voet | Fotografie: Alek@Unit | Visagie: Cindy Chapuis

JULLIE ZIJN ALLEBEI OUDER. IS DAT EEN HEEL BEWUSTE KEUZE GEWEEST?

Humberto: Voor mannen is die keuze in ieder geval gemakkelijker dan voor vrouwen. Mannen hoeven niet zo veel voor het ouderschap in te leveren. Maar ik ben wel heel betrokken bij de opvoeding van mijn kinderen. Ik weet nog precies de datum waarop ik besloot dat ik vader wilde worden: 4 november 1988. Mijn broer kreeg toen een kind en toen wist ik: dat wil ik ook.

Hadassah: Ik heb altijd al iets gehad van: geen moeder worden is gewoon stom. Dat moet je meemaken. Willem kwam omdat ik gewoon geen excuus meer had om het moederschap uit te stellen. Mijn broer werd zeven maanden voor ik beviel vader. Hij en ik zijn heel close. Nu hebben we een goede reden om elkaar vaak te zien, want dan willen 'de jongens' met elkaar spelen. (De blackberry's wor-

cocaine zitten en op sommige feesten half staan, uhhh, te neuken in de gang. Kijk, dan vraag ik me af: moet dat al zo jong? Daar maak ik me zorgen om.

Humberto, lachend: "Jaaa! Mijn oudste, Isa, maakte een paar jaar geleden een werkstuk voor school. Ze wilde het over katten hebben. Dus wat doet ze, ze gaat op internet op zoek naar 'poesjes'. Kortom, zij helemaal verbaasd naar me toe: "Papa! Ik was op zoek naar poesjes en zag ineens allemaal blote vrouwen. Waarom? En waarom doen die vrouwen dat?" Ik antwoorde: "Nou, sommigen doen het voor het geld, anderen worden gedwongen, om allerlei redenen..."

WAT DOEN JULLIE DAARMEE?

Humberto: Ik weet dat ik die buitenwereld niet kan veranderen. Maar wel probeer ik mijn kinderen bewust te maken van wat ze kunnen tegenkomen.

JULLIE HEBBEN BEIDEN EEN MOEDER MET EEN STERKE PERSOONLIJKHEID. HOE GROOT IS HUN INVLOED OP JULLIE GEWEEST?

Hadassah: Volgens mij weet je nooit precies wat er van huis uit nu wel en niet wordt ingeramd. Maar ik herinner me wel dat een paar dingen voor mijn moeder (voormalig PvdA-politica Hedy d'Ancona, red.) essentieel waren. Ik moest een positieve instelling hebben en blij zijn met wat ik had. En het is er al vroeg ingehamerd dat je er als vrouw voor moest zorgen dat je financieel op eigen benen kunt staan.

Humberto: We hebben daar echt raakvlakken. Mijn moeder werkte met vrouwen in de Bijlmer. Ze had een hekel aan de naaiclubjes die daar werden georganiseerd. "Leuk, die theekransjes," zei ze dan, "maar wat leren die vrouwen nou écht?! Leid ze op! Creëer bewustzijn,

Hadassah: IK GOOI EEN LEGE FLES WEL EENS IN DE VUILNISBAK

den tevoorschijn gehaald om foto's aan elkaar te laten zien, red.)

Humberto: Ik heb inmiddels twee meiden van 12 en 9 en een zoon van één, Benjamin, de naam is gekozen door mijn dochters. Ze wilden hem eerst Ben noemen. "Maar meiden," zei ik toen, "Ben Tan... is dat wel een goed idee? Waarom noemen we hem niet Benjamin?" Dat was ook goed. Ik had niet verwacht dat een derde nog zó leuk zou zijn. Hij is ook een echte Benjamin, wij voelen ons soms bijna oma en opa.

BEN JE JE ALS OUDER OOK MEER ZORGEN GAAN MAKEN OVER DE TOEKOMST?

Hadassah: Ja en nee. Eerlijk gezegd is het milieu niet mijn eerste zorg. Ik ben eerder bang voor seks en drugs. Zelf zat ik op een Montesorischool. Daar hadden we zelfs een blow-hoek.

Humberto: Een wát??

Hadassah: Een blow-hoek. Iedereen blowde. Ik ook. Maar nu hoor ik dat sommige kinderen van 15, 16 al aan de

Laatst zagen Isa en ik een jongen van een jaar of zestien met veel te dure kleren aan en een veel te dure scooter. "Kijk," zei ik tegen Isa: "Als je met zo'n jongen thuiskomt, heb je met mij een probleem."

Hadassah: Heb je dat echt gezegd?

Humberto: Jazeker! Dus ik legde uit: "Want als hij gewoon een krantenwijk loopt, kan hij dit allemaal niet betalen. En als hij alles van zijn ouders heeft gekregen, deugt het ook niet want dan is hij tot in de grond verwend en dat is ook niet goed. Jouw papa kocht zijn eerste auto pas toen hij dertig was. Kom jij nou maar gewoon thuis met een jongen op een oude fiets."

Hadassah, lachend: Dat meen je niet!

Humberto: Ja, dat meen ik wel. Ik wil mijn kinderen instrumenten geven waarmee ze leren zien wat wel en niet deugt. Ze leren dat ze hun eigen keuzes moeten maken en niet met anderen moeten meelopen. Als ik dat had gedaan, was ik in de gevangenis beland. Dat had er dan dik ingezet.

manieren waarop ze kunnen overleven."

Hadassah: Precies! Als kind dacht ik: Ja mam, het zal allemaal wel. Tot ik een paar jaar geleden scheidde. Als ik toen niet financieel onafhankelijk was geweest, had ik nu in een totaal andere situatie gezeten. Ik werd echt niet verschrikkelijk onderdrukt hoor, de scheiding had met andere zaken te maken. Maar ik realiseerde me toen wel dat ik in ieder geval de financiële vrijheid had om te kiezen.

IS DAT NIET EEN STRIJD DIE DOOR DE VORIGE GENERATIE VROUWEN IS GESTRENDEN? DE GENERATIE VAN ONZE MOEDERS?

Hadassah: Nee! Wij hebben gemakkelijk praten. Wij hebben een opleiding en kunnen ons redden. Maar er zijn nog heel veel vrouwen die in een dramatische relatie zitten en gewoon niet weg kunnen.

Humberto: Daarom leer ik mijn dochters nu al: breng je eigen bord naar de keuken. Ik ga het niet voor je doen. Leer jezelf redden!

Hadassah de Boer

GEBOREN:

30 maart 1971 in Amsterdam

CARRIÈRE:

Hadassah behaalde haar doctoraal Culturele Studies aan de Universiteit van Amsterdam. Na een stage bij AT5 presenteerde ze met Sylvana Simons het programma Met Man en Macht, over man-vrouw verhoudingen. Ze werkt voor diverse omroepen en presenteert voor de NPS culturele evenementen zoals het North Sea Jazz Festival. Op 22 april, De Dag Van de Aarde, presenteerde ze op National Geographic Channel een programma over de vervuiling van de oceanen. Hadassah is moeder van zoon Willem (6).

WAT GEEFT HADASSAH ZICH-ZELF OP DE 'GROENSCHAAL'?

Humberto Tan

GEBOREN:

26 oktober 1965 in Paramaribo

CARRIÈRE:

Humberto is meester in de rechten en begint zijn tv-carrière bij de Avro. Het grote publiek kent hem onder meer als presentator van Studio Sport. Tegenwoordig presenteert hij RTL-Boulevard. Humberto heeft een eigen kledinglijn, is ambassadeur van het Nederlandse Rode Kruis en zet zich in voor de stichting Suriprofs. Hij is vader van drie kinderen (12, 9 en 1).

WAT GEEFT HUMBERTO ZICHZELF OP DE 'GROENSCHAAL'?

HUMBERTO, JIJ STAAT BEKEND ALS DIE KNAPPE PRESENTATOR, ALTIJD STRAK IN HET PAK. DE MAN MET EEN EIGEN KLEDINGLIJN. MISSCHIEN ZELFS EEN BEETJE OPPERVLAKKIG...

Humberto: Dat heeft met imago te maken.

Hadassah: Bij mij blijkt er ook een verschil te zitten tussen het beeld dat mensen van mij op tv krijgen en hoe ik in werkelijkheid ben. Misschien komt dat door de intellectuele inhoud van die programma's. Maar mensen vinden me in werkelijkheid vrolijker en lossier. Dan krijgen ze ineens een heel ander beeld.

Humberto: Niemand is eendimensionaal. Op de middelbare school kwam ik er al voor uit dat ik naar Dallas en Dynasty keek. Dat was gewoon *not done*. Maar dan zei ik: Er zouden meer JR's moeten zijn! Dat hoorde natuurlijk niet. Je moest naar Van Kooten en De Bie kijken. Dat deed ik ook, net zo goed. Maar dat je allebé leuk kon vinden, dat ging er bij velen niet in.

Hadassah: Ik kom uit een nest waar je al met een scheef oog naar de ander keek als daar een Telegraaf op de tafel lag. Die krant nu laat ik me ge-

organisatie werd gevraagd om iets te presenteren en dat ze spontaan de helft van mijn normale fee aanboden. Dat vond ik eigenlijk nog veel. Ik heb toen 'ja' gezegd, maar dat begon later toch aan me te knagen.

Humberto: Ik zie het als een maatschappelijke plicht. Ik ben er ook erg voor dat organisaties een regel zouden instellen dat iedere werknemer één dag per jaar vrijwilligerswerk zou mogen doen zonder daar een vrije dag voor te moeten inleveren. Waarom niet ook zo iets bij de omroepen in het leven roepen? Die betrokkenheid vind ik enorm belangrijk, het is ook tegengas tegen het negativisme dat je nu zo vaak tegenkomt.

Hadassah: Ken je de organisatie A Convenient Truth? Die gaan niet uit van allerlei doemscenario's, maar vertellen je wat je wél kunt doen. Zo hebben ze op de Dag van de Aarde overal plastic geraapt. Kijk, dan kun je wat.

JIJ BENT ALS PRESENTATRICE BIJ DIE DAG BETROKKEN GEWEEST, HË?

Hadassah: Ja, sommigen kenden het al, maar ik kwam tijdens mijn research voor het eerst in contact met het fenomeen

Humberto: ONS KABINET BLIJFT ACHTER. KIJK NAAR OBAMA!

woon door ze interviewen. Die grenzen zijn vervaagd. Vroeger was dat beslist een *no go* geweest.

Humberto: Dat betekent overigens niet dat ik geen principes heb. Je zult mij nooit iets zien presenteren wat ik zelf een kutprogramma vind. En ik krijg heel veel aanvragen om mee te werken aan goede doelen. Daarin moet ik duidelijke keuzes maken: ik doe het niet, of ik doe het gratis.

ER ZIJN BN'ERS DIE ZICH DOOR CHARITATIEVE INSTELLINGEN LATEN BETALEN.

Hadassah: Dat vind ik dus beslist niet kunnen. Dat is ook een kwestie van integriteit en daar ben je je niet altijd bewust van. Ik weet nog dat ik laatst door een

'plastic soup'. Jesse Goossens schreef daar een boek over. Weet je dat er vijf plekken zijn in verschillende oceanen waar enorme hoeveelheden plastic rondrijven? Echt gigantische oppervlaktes, zoals in de Pacific. Daar ligt een stuk dat twee keer groter is dan de VS. Als je die cijfers ziet, word je gek. Er zit op die plekken zes keer meer plastic dan plankton in het water. Vissen eten dat, inclusief alle gifstoffen. Die vissen worden weer gegeten door bijvoorbeeld tonijnen, en die vreten wij weer op, met gifstoffen en al. Maar minister Cramer zegt doodleuk: "Een verbod op plastic zakken gaat nog te ver. Plastic tassen is een onderdeel van de service die supermarkten ons verlenen." Weet je wat ik service vind?

Dat supermarkten een beetje beginnen na te denken over die plastic soup. De daadkracht van de politiek blijft gewoon ver achter bij wat er daadwerkelijk nodig is. Ik accepteer in ieder geval nooit meer zo maar een plastic zakje in de supermarkt. Echt, ik roep iedereen op: laat dat plastic liggen!

Humberto: Ons kabinet blijft achter, ja. Kijk naar Obama. Die heeft in een half jaar al meer maatregelen doorgevoerd voor het milieu dan wie dan ook had kunnen denken. Nederland volgt schoorvoetend.

Hadassah: Terwijl Nederland een voortrekkersrol had. Nu hebben we alleen nog de naam, maar die positie zijn we in werkelijkheid kwijtgeraakt.

Humberto: Een ander voorbeeld. Ik ben nog niet zolang geleden verhuisd. Ik wilde verbouwen, dus ja, dubbel glas.

moeten zijn. Maar daar houd ik me zelf dus ook niet altijd aan. En dan zou ik nog zonnepanelen kunnen plaatsen, beter mijn afval kunnen scheiden...

Hadassah: Ik moet eerlijk bekennen dat ik nog wel eens een lege fles in een krant wikkelt en dat die dan zo de vuilnisbak ingaat. De krant is er voor zodat de vuilnisman er niet achterkomt dat er glas in de zak zit...

Humberto, lachend: Hadassah! Dat is crimineel!

Hadassah: Eh, ja. Ik vrees dat ik die zes die ik mezelf aan het begin van dit gesprek gaf, niet echt ga halen, hè? Dat moet eigenlijk een vijf worden... Maar hoe zit dat dan met jou? Bijvoorbeeld met jouw kledinglijn? Ken je Michael Braungart? De man achter het Cradle 2 Cradle-principe? Die heeft bijvoorbeeld onderzocht hoeveel gifstoffen er in een

WIJ ZITTEN HIER DAN MET EEN CRISIS, MAAR HUMBERTO, JIJ HEBT MET EIGEN OGEN GEZIEN HOE ECHTE CRISIS ERUITZIET, NIET?

Humberto: In februari zat ik voor het Rode Kruis in Congo. Mensen daar leven in een voortdurende hel. Ik sprak een jongen van twaalf die de verschrikkelijkste dingen had meegemaakt; zijn hele familie had verloren. Daarmee zijn onze problemen niet te vergelijken. En ook leefde ik met mijn gezin een week op een vluchtelingenvoedselpakket. Dat was een ontluisterende ervaring. Er zaten bonen in, maar dan ga je je vervolgens afvragen: wat doe je met bonen in de Sahel? Is er wel water om ze te koken? Kunnen ze daar de gebruiksaanwijzing wel lezen? Dan realiseer je je hoe gemakzuchtig wij hier zijn.

Hadassah: Echte armoede heb ik nog nooit gezien. Maar deze zomer ga ik naar

Humberto: IN CONGO HEB IK GEZIEN HOE DE HEL ER UIT ZIET

Dat scheelt een slok op een borrel. Maar als ik zonnepanelen wil neerzetten, weet ik écht niet waar ik moet beginnen. Ik heb geen idee. Kijk, daar is een rol weggelegd voor de overheid, die zou me dat klip en klaar moeten kunnen vertellen.

MAAR WAT DOEN JULLIE ZELF?

Humberto: Ik moet toegeven, misschien ben ik wel een slechterik. Ik eet niet vegetarisch, maar ik hoef ook niet elke dag vlees.

Hadassah: Ik ook niet. Ik heb spaarlampjes en ga naar de glasbak, maar ik vraag me af of dat genoeg verschil maakt. Ik zal alleen nooit meer ergens een plastic zakje klakkeloos dumpen. Wel word ik me steeds bewuster van wat ik allemaal koop. We hebben zo veel *stuff*...

Humberto: Ik ben dus net verhuisd naar een groter huis, maar het zit alweer helemaal vol. Wat moet ik met al die spullen? vraag ik me soms af. Maar we zijn allemaal veel te veel gehecht aan materie. 'Koop minder, maar beter' zou het devies

Armanipak zitten. Nou, dat zat zo vol dat je het niet eens op je lijf wil hebben. En dat bleek ook voor andere grote merken namen te gelden. Oké Humberto, neem de handschoen op...

Humberto: Ik heb daar onderzoek naar gedaan en heb me ook verdiept in De Blauwe Knoop, een keurmerk dat milieuvriendelijke productie zou garanderen. Mijn kledinglijn wordt gemaakt in Oost-Europa en het feit is dat de productielijn zo lang is, dat ik er gewoon geen overzicht over heb. Ik zou hypocriet zijn om te pochen met ecologisch verantwoorde productie, want feit is dat ik daar gewoon niet achter kom. Ik ga dan liever voor andere manieren van maatschappelijk verantwoord ondernemen.

Hadassah: Ach, laten we wel zijn, ik vraag me wel eens af of al die groene initiatieven wel echt zin hebben. Maar aan de andere kant ben ik ook blij dat onderzoek kortgeleden uitwees dat ondanks de crisis de verkoop van bio-producten is gestegen.

India en daar zal die confrontatie wel komen. Ik ben dol op reizen, maar dat is nu als moeder van een jong kind moeilijker. Vorig jaar ben ik met Willem naar Italië geweest maar volgens mij vond hij het met zijn vader op de camping in Biddinghuizen veel leuker. Ik reis naar India voor mijn werk. Zo kom je ook in aanraking met dingen die je op vakantie niet ziet.

Humberto: Dat klopt. Zo was ik laatst in Armenië voor een voetbalwedstrijd. Wanneer kom je daar nou? Ik heb daar het genocide museum bezocht en dan begrijp je niet dat een Turkse regering die slachting nog kan ontkennen. Dat reizen zit in me. Ik ben op mijn derde uit Suriname vertrokken, maar was kortgeleden nog in de binnenlanden. Dan zit je midden in de Amazone maar spreek je Nederlands. Ik heb het altijd als een verrijking gezien dat ik geboren ben in een ander land met een andere cultuur. Zelfs in Congo herkende ik zaken die ik nog van Suriname kende, zoals de manier waarop daar met ouderen wordt omgegaan. Daar zouden wij in Nederland nog iets van kunnen leren. ●